

Lovforslag nr. L 117. Fremsat den 28. januar 2009 af velfærdsministeren (Karen Jespersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service

(Præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar, diæter, inhabilitet m.v.)

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008, som ændret ved § 11 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter nr. 1 som nyt nr.:

»2) at fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for kommunens opgavevaretagelse på det sociale område.«

Nummer 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

2. I § 3, stk. 1, § 4, 2. pkt., § 5, 1. og 2. pkt., § 5 a, stk. 1 og 3, § 12 a, stk. 5 og 6, og § 14 ændres »Kommunen« til: »Kommunalbestyrelsen«.

3. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.«

4. I § 5 a, stk. 2, § 6, § 7, stk. 1, 1. pkt., § 7 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 44, stk. 1, 2 og 3, § 62, § 63, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 3. pkt., og § 72, stk. 2, 2. pkt., ændres »kommunen« til: »kommunalbestyrelsen«.

5. I § 5 a, stk. 3, § 7, stk. 2, og to steder i § 60, stk. 1, ændres »kommunens« til: »kommunalbestyrelsens«.

6. I § 5 a, stk. 4, og overskriften til § 15 ændres »Kommunens« til: »Kommunalbestyrelsens«.

7. Overskriften til § 9 affattes således:

»Almindelige bestemmelser«

8. I § 9 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.«

9. I 12 a, stk. 1, 1. pkt., udgår », jf. § 2, stk. 4«.

10. I § 12 c, 1. pkt., og § 12 d, 1. pkt., ændres »kommuner« til: »kommunalbestyrelser«.

11. I § 12 d, 2. pkt., og § 45, stk. 2, 1. pkt., ændres »kommunerne« til: »kommunalbestyrelserne«.

12. § 17 ophæves.

13. § 19, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

14. § 21, stk. 1, affattes således:

»Velfærdsministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget. Velfærdsministeren kan i forretningsordenen bemyndiges til at

dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.«

15. I § 33 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Et medlem af ældrerådet er ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 3.«

16. I § 36 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Et medlem af klagerådet er ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 2.«

17. I § 37 *a*, *stk. 3, 1. pkt.*, § 45, *stk. 2, 1. pkt.*, § 50 *a*, *stk. 2, nr. 4*, § 50 *a*, *stk. 6*, § 52, *stk. 1, nr. 5*, og § 81, *nr. 5*, ændres »De Samvirkende Invalideorganisationer« til: »Danske Handicaporganisationer«.

18. I § 43, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »for en kommune eller en region« til: »for en kommunalbestyrelse eller et regionsråd.«

19. I § 44 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Det sociale nævn træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.«

20. I § 45, *stk. 3, 3. pkt.*, udgår »og medlemmer af udvalg efter § 17«.

21. § 47 affattes således:

»§ 47. Et medlem af et socialt nævn kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.«

22. Kapitel 8 ophæves.

23. I § 50 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.«

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

24. I § 50 *a*, *stk. 10*, indsættes efter »§ 53, *stk. 1*«: »og *stk. 3, 2. pkt.*«.

25. I § 50 *a* indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Sager omfattet af § 53, *stk. 3, 1. pkt.*, skal behandles i et møde efter *stk. 5*.«

26. I § 52, *stk. 2, nr. 2*, ændres »nævn,« til: »nævn, eller«.

27. I § 52, *stk. 2, nr. 3*, ændres », eller« til: ».«.

28. § 52, *stk. 2, nr. 4*, ophæves.

29. Efter § 53 indsættes:

»§ 54. Et medlem af Ankestyrelsen kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.«

30. Overskriften til § 57 affattes således:

»Beslutninger, der træffes af 1 ankechef«

31. I § 57 indsættes som *nr. 3*:

»3) Om klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service kan tillægges opsættende virkning, jf. § 72, *stk. 4*.«

32. I § 72, *stk. 3*, ændres »§ 76, *stk. 2, stk. 3, nr. 1*« til: »§ 76, *stk. 3, nr. 1*«.

33. § 72, *stk. 6*, ophæves.

Stk. 7-9 bliver herefter *stk. 6-8*.

34. I § 77 ændres »kommunernes« til: »kommunalbestyrelsernes«.

35. I § 79 *a* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse som nævnt i *stk. 1*, kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til. Styrelsen eller nævnet kan fastsætte en frist for denne orientering.«

36. I § 82 og § 83, *stk. 1* og *2*, ændres »Kommunerne« til: »Kommunalbestyrelserne«.

37. I § 82 ændres »regionerne« til »regionsrådene«.

§ 2

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008, som ændret ved § 10 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, § 15 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, § 9 i lov nr. 346 af 18. april 2007, § 1 i lov nr. 549 af 17. juni 2008, § 151 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 1346 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

F. t. l. vedr. retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

1. § 56, 2. og 3. pkt., ophæves.

2. I § 148, stk. 3, ændres »§ 9 a« til: »§§ 9 og 9 a«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 12 og 13, §§ 21, stk. 1, 45 og 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, 20 og 35, samt § 56 i lov om social service, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 3. § 3, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. april 2010.

§ 4

Stk. 1. § 33, stk. 4, og § 36, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15 og 16, har virkning for diæter vedrørende møder, der afholdes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. §§ 47 og 54 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21 og 29, har virkning for møder i sociale nævn og Ankestyrelsen, der berammes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 35, har virkning for Ankestyrelsens og nævnenes undersøgelser af kommunernes praksis, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslagets formål er at styrke borgernes retssikkerhed ved behandlingen af sager på det sociale område. Lovforslaget indeholder tre hovedelementer.

For det første indeholder forslaget forskellige ændringer, der understreger og understøtter kommunalbestyrelsens ansvar for behandlingen af sager på det sociale område. Efter regeringens opfattelse er det også på det sociale område vigtigt, at kommunalbestyrelsen som det lokale folkevalgte organ og kommunens øverste organ har et klart politisk ledelsesansvar med ret og pligt til at tage ansvar for at fastlægge og prioritere kommunernes serviceniveau, at sætte rammer og klare mål for kommunale institutioner og levedører samt at dokumentere og sikre kvaliteten i opgavevaretagelsen. Dette er i overensstemmelse med de ti principper for decentral styring, regeringen og KL har aftalt ved kommuneaftalerne for 2008 og 2009, og som regeringen i sit kvalitetsreformoplæg har tilkendegivet at ville følge.

Med det formål foreslås en række ændringer i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven). Lovforslaget indeholder forslag om:

- Fremhævelse af kommunalbestyrelsens ansvar i lovens formålsbestemmelse.
- Ophævelse af forbud mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område.
- Præcisering af reglerne om kommunalbestyrelsernes behandling af praksisundersøgelser.
- Præcisering af kommunalbestyrelsernes pligt til at fastsætte frister for sagsbehandlingen på de forskellige områder.

For det andet foreslås det, at medlemmer af kommunale ældreråd samt medlemmer af kommunale klageråd, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, gives mulighed for at fraskrive sig modtagelsen af diæter for arbejdet i rådene, da dette kan have betydning for størrelsen af de pågældendes sociale ydelser.

Ministeren agter ved en ændring af retssikkerhedsbekendtgørelsen at indføre en tilsvarende mulighed for at medlemmer af kommunale handicapråd kan fraskrive sig diæter.

For det tredje målrettes inhabilitetsreglerne for medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen. Inhabilitetsreglerne målrettes så medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen ikke kan deltage i sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende er ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen. Herved får bl.a. kommunalt ansatte på det sociale område mulighed for at blive udpeget som medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen og deltage i behandlingen af sager vedrørende andre kommuner end den kommune, de er ansat i.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar

Et væsentligt mål med lovforslaget er at understrege og understøtte kommunalbestyrelsernes ansvar for opgavevaretagelsen på det sociale område. Et klart politisk ledelsesansvar for den sociale indsats i den enkelte kommune understøtter kvaliteten i kommunens opgavevaretagelse og styrker på denne måde borgernes retssikkerhed.

2.1.1. Fremhævelse af kommunalbestyrelsens ansvar i lovens formålsbestemmelse

I den kommunale styrelseslovs § 2, stk. 1, er det fastsat, at en kommunes anliggender styres af kommunalbestyrelsen. Det er herved fastslået, at kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed, og at kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed. Tilsvarende er i retssikkerhedslovens § 15 fastsat, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning.

Kommunalbestyrelsens centrale rolle for kommunens udmøntning af lovgivningen følger også af de ti

principper for decentral styring, som regeringen og KL har aftalt ved kommuneaftalen for 2008 og bekræftet ved kommuneaftalen for 2009, og som regeringen i sit kvalitetsreformoplæg har tilkendegivet at ville følge. Regeringen og KL er enige om, at "regeringens kvalitetsreform implementeres i overensstemmelse med de ti principper for god decentral styring". Af de ti principper fremgår det bl.a., at mål- og ramkestyring er grundlaget for samarbejdet mellem stat og kommuner med klare mål og fokus på resultater (i modsætning til detaljstyring) og med dokumentation af indsats og effekt, ligesom det også fremgår, at der skal være et klart politisk ledelsesansvar, hvorefter bl.a. politiske målsætninger skal være styrende for indsatsen, og mål og resultater synliggøres for borgeren. Som nævnt i kommuneaftalen for 2009 understreges i de ti principper kommunalbestyrelsens ret og pligt til at tage ansvar for at fastlægge og prioritere kommunernes serviceniveau, at sætte rammer og klare mål for kommunale institutioner og leverandører samt at dokumentere og sikre kvaliteten i opgavevaretagelsen.

Kommunalbestyrelsernes fastsættelse af mål og serviceniveauer vil være:

- Et generelt redskab for kommunalbestyrelsen, som gennem arbejdet med fastsættelse af og opfølgning på mål og serviceniveauer kan få et bedre overblik over de kommunale sociale områder og sikre en bedre sammenhæng med de økonomiske prioriteringer.
- Et udtrykkeligt fælles grundlag, der er politisk fastsat, for kommunens forvaltning.
- Et element i den generelle dialog mellem kommunalbestyrelsen og kommunens borgere om den kommunale praksis og service og et middel til at skabe klarhed om, hvilken service borgerne kan forvente på det sociale område.

Et væsentligt mål med lovforslaget er at understrege og understøtte kommunalbestyrelsernes ansvar for opgavevaretagelsen på det sociale område. Det foreslås derfor, at det i retssikkerhedslovens formålsbestemmelse i lovens § 1 anføres, at et af lovens formål er at fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for opgavevaretagelsen og tilsynet på det sociale område.

Lovens formålsbestemmelse går bl.a. ud på at vejlede borgere og myndigheder om de hensyn og grundlæggende principper, som loven generelt bygger på. Disse principper kan også inspirere kommunalbestyrelserne, når de udvikler kvaliteten i den sociale service. En understregning af det kommunalpolitiske ansvar i formålsbestemmelsen vil således give et tydeligt signal om, at det kommunalpolitiske ansvar er et

grundlæggende princip for opgavevaretagelsen på det sociale område.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.1.2. Ophævelse af forbud mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område

I lov om kommunernes styrelse er det som anført under 2.1.1. fastsat, at en kommunes anliggender styres af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen understøtter kommunalbestyrelsens politiske ansvar for at fastlægge og prioritere kommunernes opgavevaretagelse, jf. afsnit 2.1.1.

På det sociale område gælder imidlertid efter § 17 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som en undtagelse fra dette princip et forbud mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle sager om hjælp til enkeltpersoner, og efter § 17, stk. 2, at kommunalbestyrelsen i stedet beslutter, hvilke udvalg sammensat af kommunalbestyrelsesmedlemmer, der skal behandle sager om hjælp til enkeltpersoner.

Afgørelser i sådanne sager kan hermed i dag alene træffes af forvaltningen eller af et udvalg – typisk socialudvalget – bestående af et mindre antal kommunalbestyrelsesmedlemmer, mens ingen sag kan forelægges den samlede kommunalbestyrelse.

Baggrunden for denne regel har været, at personsager på det sociale område typisk indeholder fortrolige oplysninger, som ikke er fundet egnede til et større forum, jf. Socialreformkommissionens betænkning nr. 543 1969, den tidligere sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, jf. lovforslaget til lov nr. 389 af 7. juni 1989 (Lovforslag L 188 1988-89, Folketingstidende tillæg A s.4360 f og tillæg B s. 1602) samt lovforslaget til retssikkerhedsloven, lov nr. 453 af 10. juni 1997 (Lovforslag L 228- 1996-97, Folketingstidende tillæg A s. 4890).

Udvalgsmøder afholdes for lukkede døre, mens kommunalbestyrelsesmøder efter § 10, stk. 1, i lov om kommunernes styrelser som udgangspunkt er åbne for offentligheden. En sag skal dog behandles for lukkede døre i kommunalbestyrelsen, hvis der ved sagens behandling vil blive eller forventes at blive fremlagt fortrolige oplysninger.

Den gældende begrænsning af kommunalbestyrelsens kompetence er atypisk i forhold til det kommunale styrelsessystem i øvrigt. Heller ikke på de af beskæftigelsesministerens lovområder, der i øvrigt er omfattet af retssikkerhedsloven, gælder en sådan begrænsning.

Efter regeringens opfattelse er det også på det sociale område vigtigt, at kommunalbestyrelsen som det lokale folkevalgte organ og kommunens øverste organ har et klart politisk ledelsesansvar med ret og pligt til at tage ansvar for at fastlægge og prioritere kommunernes serviceniveau, at sætte rammer og klare mål for kommunale institutioner og leverandører samt at dokumentere og sikre kvaliteten i opgavevaretagelsen. Dette er i overensstemmelse med de ti principper for decentral styring, regeringen og KL har aftalt ved kommuneaftalerne for 2008 og 2009, og som regeringen i sit kvalitetsreformoplæg har tilkendegivet at ville følge.

Det gældende forbud i retssikkerhedslovens § 17 udelukker en række sædvanlige rettigheder for kommunalbestyrelsesmedlemmer og kan dermed virke som en barriere for den samlede kommunalbestyrelses muligheder for at løfte sit politiske ledelsesansvar på det kommunale område.

Således gælder følgende normalt i det kommunale styrelsessystem, jf. lov om kommunernes styrelse, men ikke i sager om hjælp til enkeltpersoner efter den sociale lovgivning:

- De enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer kan – uanset om de er medlemmer af det udvalg, der i første række behandler en sag – forlange indsigt i sagen (sagsindsigt), jf. § 9 i lov om kommunernes styrelse.
- De enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer kan indbringe spørgsmål for kommunalbestyrelsen og fremsætte forslag til beslutninger (initiativretten), jf. § 11 i lov om kommunernes styrelse.
- Ethvert medlem af et udvalg kan standse udførelsen af en beslutning, der er truffet af udvalget, ved på mødet til beslutningsprotokollen at erklære, at medlemmet ønsker sagen indbragt til afgørelse af kommunalbestyrelsen (standsning retten), jf. § 23 i lov om kommunernes styrelse.
- Økonomiudvalgets erklæring skal indhentes af enhver sag, der vedrører økonomiske og almindelige administrative forhold, inden sagen forelægges kommunalbestyrelsen til beslutning, jf. § 18 i lov om kommunernes styrelse.

Det foreslås derfor at ophæve det gældende forbud imod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område.

Den foreslåede ophævelse af § 17 vil betyde, at retstilstanden på det sociale område bringes i overensstemmelse med det kommunale styrelsessystem i øvrigt, så et (eller flere) af kommunalbestyrelsens stående udvalg i en udvalgsstyret kommune alene vil få ansvaret for den umiddelbare forvaltning af (hver deres

del af) sociale sager, og at kommunalbestyrelsen har mulighed for i konkrete tilfælde at drøfte sådanne sager.

Virkingen vil hermed bl.a. blive, at ethvert medlem af et udvalg kan standse udførelsen af en beslutning, der er truffet af udvalget, at de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer får indsigtsret og kan indbringe spørgsmål for kommunalbestyrelsen og fremsætte forslag til beslutninger.

Samtidig vil samtlige kommunalbestyrelsesmedlemmer på den måde have mulighed for at få bedre føling med overholdelsen af lovgivningen i kommunen. Sådanne sager kan dermed medvirke til hurtigere iværksættelse af relevante generelle initiativer i kommunen.

Medlemmer af kommunalbestyrelsen, der gennem deres virke bliver bekendt med fortrolige oplysninger i forbindelse med behandling af sager om hjælp til enkeltpersoner, er omfattet af de almindelige regler om tavshedspligt, herunder forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152. I det omfang den samlede kommunalbestyrelse skal behandle en sag om hjælp til enkeltpersoner, der indeholder fortrolige oplysninger, vil der, hvis sådanne oplysninger må forventes at blive fremdraget under sagens behandling, være grundlag for at behandle sagen for lukkede døre, jf. § 10, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

2.1.3. Præcisering af reglerne om kommunalbestyrelsernes behandling af praksisundersøgelser

Efter den gældende retssikkerhedslovs § 79 a skal kommunalbestyrelse behandle Ankestyrelsens og de sociale nævns undersøgelser af kommunens praksis på et møde.

Det antages, at Ankestyrelsen og de sociale nævn i medfør af § 63 i lov om kommunernes styrelse kan forlange en tilbagemelding om kommunalbestyrelsens behandling af undersøgelsen på et kommunalbestyrelsesmøde og fastsætte en frist for tilbagemeldingen.

Efter § 63 i lov om kommunernes styrelse påhvilede der indtil 1. januar 2004 kommunalbestyrelsen en forpligtelse til at tilvejebringe og meddele vedkommende minister de oplysninger, som denne måtte forlange om forhold i kommunen. Det er antaget, at denne bestemmelse gav hjemmel til, at ikke kun ministre men statslige myndigheder generelt, herunder tilsynsråd, kan pålægge kommuner at tilvejebringe og meddele de af bestemmelsen omfattede oplysninger. Det blev endvidere antaget, at vedkommende myndighed kan fast-

sætte en frist for kommunalbestyrelsens meddelelse af oplysninger. Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 110-111 og betænkning nr. 1425/2002, side 88-89.

Ved en ændring af lov om kommunernes styrelse ved lov nr. 381 af 28. maj 2003 blev det fundet hensigtsmæssigt at lade kommunalbestyrelsens oplysningspligt over for tilsynet og tilsynets adgang til fristfastsættelse fremgå af selve loven (Jf. Lovforslag L 188, Folketingstidende 2002-03, tillæg A s. 5659). Den gældende § 63 i lov om kommunernes styrelse blev i øvrigt med redaktionelle og præciserende ændringer videreført. Den hidtidige adgang for statslige myndigheder, herunder Ankestyrelsen og de sociale nævn, til at pålægge kommuner at tilvejebringe og meddele de oplysninger, der er omfattet af bestemmelsen, må således anses for videreført.

På tilsvarende måde som ved lov nr. 381 af 28. maj 2003 findes det hensigtsmæssigt også i retssikkerhedslovens § 79 a at indsætte en udtrykkelig lovbestemmelse om, at Ankestyrelsen og de sociale nævn kan forlange en tilbagemelding om kommunalbestyrelsens behandling af en praksisundersøgelse på et kommunalbestyrelsesmøde, herunder om hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til, og fastsætte en frist for tilbagemeldingen. Reglerne bliver hermed klarere for parterne. Samtidig vil en eventuel tilsidesættelse af kommunalbestyrelsens forpligtelse til at orientere Ankestyrelsen eller det sociale nævn om behandling af en praksisundersøgelse på et kommunalbestyrelsesmøde klarere kunne påses af det statslige kommunaltilsyn.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

2.1.4. Præcisering af kommunalbestyrelsernes pligt til at fastsætte frister for sagsbehandlingen på de forskellige sagsområder

Efter den gældende retssikkerhedslovs § 3, stk. 1, skal kommunerne behandle spørgsmål om hjælp hurtigst muligt. Efter § 3, stk. 2, skal kommunen fastsætte en frist for, hvor lang tid der må gå, inden der skal være truffet en afgørelse. Hvis fristen ikke kan overholdes, skal ansøgeren have skriftlig besked om, hvornår en afgørelse kan forventes. Bestemmelsen har været gældende siden retssikkerhedslovens ikrafttræden den 1. juli 1998, jf. lov nr. 453 af 10. juni 1997 (Lovforslag L 228, Folketingstidende 1996-97, Tillæg A s. 4855).

Det er imidlertid efter den gældende bestemmelse ikke helt klart, om kommunerne skal fastsætte frister for alle relevante sociale sagsområder, om der skal

fastsættes én eller flere frister for samtlige sociale sagsområder, og om sagsbehandlingsfristerne skal offentliggøres.

Fastlæggelse og overholdelse af kommunens sagsbehandlingsfrister er et væsentligt element i den kommunale opgavevaretagelse på det sociale område. Det er derfor væsentligt, at lovens regler herom er så klare som muligt, så tvivl om kommunalbestyrelsernes forpligtelser undgås.

Det foreslås, at retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, om kommunalbestyrelsens pligt til at fastsætte sagsbehandlingsfrister præciseres i overensstemmelse med forarbejderne til den gældende bestemmelse (jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A s. 4883f.), så det klart fremgår af lovens ordlyd, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte en eller flere frister på de enkelte sagsområder inden for retssikkerhedslovens anvendelsesområde, og at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre disse frister. En ansøger om hjælp skal inden for fristen på det pågældende område modtage enten en afgørelse eller begrundet, skriftlig oplysning om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

Bestemmelsen indebærer således, at den enkelte kommunalbestyrelse skal fastsætte serviceniveauet for sagsbehandlingstider i kommunen.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.2. Mulighed for at medlemmer af ældreråd og klageråd kan fraskrive sig diæter

Efter den gældende retssikkerhedslovs § 30 skal der i hver kommune etableres et ældreråd, hvis medlemmer vælges ved direkte valg. Ældrerådet rådgiver kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre. Forpligtelsen til at etablere et ældreråd i kommunen har været gældende siden den 1. januar 1996 (Lovforslag L 37 1995-96, Folketingstidende Tillæg A s. 1380, FF s. 513, Tillæg B s. 146, FF s. 2001, FF s. 2348, Tillæg s. C 231).

Efter retssikkerhedslovens § 33, stk. 3, yder kommunalbestyrelsen diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer. Forpligtelsen til at yde denne vederlæggelse til ældrerådets medlemmer har været gældende siden den 1. juli 2007 og blev indført med det formål at styrke ældrerådene og sikre, at der ikke eksisterer økonomiske barrierer for personer over 60 år til at stille op til valg til ældreråd. Det følger af henvisningen til § 16 a i lov om kommunernes styrelse, at et

medlem af ældrerådet er forpligtet til at modtage bl.a. de diæter, som kommunalbestyrelsen yder ældrerådets medlemmer, jf. § 16 a, stk. 5, jf. stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Dette blev også fastslået af den daværende socialminister i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget herom. Der henvises til forarbejderne til lov nr. 546 af 6. juni 2007 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Lovforslag L 192 2006-07, Folketingstidende tillæg A s. 6833, tillæg A s. 6828, FF s. 5211, tillæg B s. 1056, FF s. 7375, FF s. 7539, tillæg C s. 741).

Det kræver således en lovændring at give et medlem af ældrerådet mulighed for at fraskrive sig diæter.

Henvisningen i retssikkerhedslovens § 33, stk. 3, til § 16 a i lov om kommunernes styrelse indebærer endvidere, at et medlem af ældrerådet er forpligtet til at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, som kommunalbestyrelsen yder ældrerådets medlemmer, mens et medlem af ældrerådet ikke er forpligtet til at modtage de udgiftsgodtgørelser, kommunalbestyrelsen yder ældrerådets medlemmer, jf. i det hele § 16 a, stk. 5, jf. stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Indtægterne fra diæterne er skattepligtige og indgår på samme måde som andre arbejdsindtægter i den enkelte indtægtsgrundlag for beregning af sociale ydelser. Blandt andre Danske Ældreråd har gjort opmærksom på, at indtægterne fra diæter i særlige tilfælde kan påvirke størrelsen af de sociale ydelser, det enkelte medlem af ældrerådet modtager, i et sådant omfang, at medlemmet kan lide et samlet økonomisk tab. Hvis et medlem af ældrerådet for eksempel modtager en række sociale ydelser med tillæg, der aftrappes samtidig på baggrund af indtægtsgrundlaget, vil en forøgelse af indtægtsgrundlaget med udbetalte diæter i særlige tilfælde kunne medføre en risiko for, at ældrerådsmedlemmet lider et samlet økonomisk tab.

Det er væsentligt for regeringen, at der er lige adgang for alle kommunens ældre til deltagelse i ældrerådsarbejdet, og at der ikke eksisterer økonomiske barrierer herfor. Derfor ønsker regeringen med forslaget at tilvejebringe hjemmel til, at det enkelte medlem af ældrerådet, hvis den pågældende ønsker dette, kan fraskrive sig de diæter, medlemmet har ret til.

Forslaget indebærer, at det tilføjes i retssikkerhedslovens § 33, at det ikke er pligtmæssigt for et medlem af ældrerådet at modtage diæter. Dermed giver forslaget hjemmel til, at medlemmerne kan fraskrive sig diæter. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forbliver med forslaget pligtmæssig at modtage for medlemmet. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

adskiller sig fra diæter, idet der med førstnævnte ikke, som det er tilfældet med diæter, er tale om en ekstra indtægt for medlemmet. Indtægtsgrundlaget for beregning af sociale ydelser ændres derfor ikke af, at medlemmet modtager erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Udgiftsgodtgørelse er som anført allerede ikke pligtmæssig at modtage for medlemmet efter gældende ret, og præciseringen heraf i den foreslåede bestemmelse sker alene af ordensmæssige grunde.

Det følger af retssikkerhedslovens §§ 34 og 35 om klageråd, at kommunalbestyrelsen skal nedsætte et klageråd og at ældrerådet skal udpege tre personer blandt dets medlemmer til at sidde i klagerådet. Klagerådet består foruden de tre medlemmer, der vælges af ældrerådet blandt dets medlemmer, af to medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt det medlemmer, og ét medlem, der vælges af handicaporganisationerne i kommunen. Klagerådet har til opgave at drøfte, vurdere og videreformidle klager over afgørelser om tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. og om aflastningshjælp til pårørende efter §§ 83 og 84 i lov om social service, samt at følge udviklingen på området og medvirke til, at opgaverne løses i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens målsætninger. Forpligtelsen til at nedsætte klageråd blev indført med virkning fra den 1. januar 1996 samtidig med de lovlige ældreråd.

I den gældende § 36, stk. 2, i retssikkerhedsloven er der hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at de medlemmer af klagerådet, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, skal have diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse. Adgangen for kommunalbestyrelsen til at beslutte at yde diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse til de medlemmer af klagerådene, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, blev indført samtidig med forpligtelsen til at nedsætte klageråd samt ældreråd med virkning fra den 1. januar 1996. Ligesom et medlem af ældrerådet ikke efter de gældende regler kan fraskrive sig diæterne for arbejdet i ældrerådet, er det heller ikke muligt for de medlemmer af klagerådet, der efter kommunalbestyrelsens beslutning herom modtager diæter for klagerådsarbejdet, at fraskrive sig retten til disse. Dette følger af henvisningen i retssikkerhedslovens § 36, stk. 2, til § 16 a, herunder § 16 a, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Det kræver således en lovændring at give et medlem af klagerådet mulighed for at fraskrive sig diæter, der tilkommer den pågældende efter kommunalbestyrelsen beslutning herom.

For at sikre ensartethed i regelsættet indebærer forslaget desuden, at det i retssikkerhedslovens § 36 tilføjes, at det ikke er pligtmæssigt for de medlemmer af klagerådet, som ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer dem efter kommunalbestyrelsens beslutning herom. Ligesom det er tilfældet for ældreråd, giver forslaget hjemmel til, at medlemmerne kan fraskrive sig diæter, mens erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forbliver pligtmæssig at modtage for medlemmet. Udgiftsgodtgørelse er allerede ikke pligtmæssig at modtage for medlemmet efter gældende ret, og præciseringen heraf i den foreslåede bestemmelse sker alene af ordensmæssige grunde.

Hensigten med bestemmelsen om diæter m.v. til medlemmer af ældreråd, som trådte i kraft 1. juli 2007, var blandt andet at ligestille medlemmer af ældreråd med handicaporganisationernes medlemmer af de kommunale handicapråd, som kommunalbestyrelsen skal nedsætte efter retssikkerhedslovens § 37 a. Handicaprådet rådgiver kommunalbestyrelsen i handicappolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører handicappede. Handicaporganisationernes medlemmer af handicaprådene har siden 1. april 2006 haft krav på at modtage diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse for deres arbejde i handicaprådet, jf. § 51, stk. 3, i retssikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 768 af 27. juni 2007). Dertil kommer, at handicaporganisationernes medlemmer af handicapråd, ligesom medlemmer af ældreråd, typisk er modtagere af forskellige indtægtsregulerede sociale ydelser, og derfor også i særlige tilfælde kan risikere et samlet økonomisk tab som følge af, at indtægtsgrundlaget for beregning af de sociale ydelser er forhøjet med de udbetalte diæter. Velfærdsministeren agter derfor at indføre en tilsvarende fraskrivelsesmulighed for handicaporganisationernes medlemmer af handicapråd, som foreslås for medlemmer af henholdsvis ældreråd og klageråd, ved at ændre retssikkerhedsbekendtgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, og bemærkningerne hertil.

2.3. Målrætning af habilitetsregler

For medlemmer af de sociale nævn gælder det i dag, at kommunalt ansatte, der deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af de sociale nævns kompetence, ikke kan være medlemmer af nævnene, jf. retssikkerhedslovens § 47. Derimod kan kommu-

nalt ansatte på andre områder beskikkes som medlemmer af de sociale nævn. Baggrunden herfor har været et ønske om at forebygge, at der rejses tvivl om medlemmernes habilitet. Der henvises til § 16 i den tidligere gældende sociale styrelseslov, jf. lov nr. 399 af 6. juni 1991 (Lovforslag L 62, Folketingstidende 1990-91, tillæg A s. 1126 og tillæg B s. 1045 ff.).

Det gælder desuden, at personer, der er ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med socialt formål ikke kan udpeges som medlemmer af Ankestyrelsen, jf. retssikkerhedslovens § 52, stk. 2, nr. 4. Derimod kan kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte, der ikke er ansat inden for en social- og sundhedsforvaltningen, men f.eks. i økonomiforvaltningen, beskikkes som medlemmer af Ankestyrelsen. Baggrunden for de gældende regler har været et ønske om et lægmandselement i form af et bredt udsnit af befolkningen ved beskikkelsen af medlemmerne, der ikke udpeges som specielt sagkyndige, jf. bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 605 af 20. december 1972 om Den Sociale Ankestyrelse (Folketingstidende 1972-73, tillæg A sp. 390 ff og 402).

Det foreslås, at habilitetsreglerne for medlemmer af Ankestyrelsen og de sociale nævn målrettes, så medlemmerne ikke kan deltage i behandlingen af sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende måtte være ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen, mens kommunalt ansatte og kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke i øvrigt udelukkes som beskikkede medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen.

Baggrunden herfor er, at det som følge af kommunalbestyrelsesmedlemmets eller den ansattes almene loyalitet over for sin kommune vil svække tilliden til de sociale nævn og Ankestyrelsen, hvis en person, der er ansat i eller kommunalbestyrelsesmedlem i en kommune, deltager i sager, der vedrører denne kommunes ydelse af hjælp til enkeltpersoner. Dette gælder, uanset om den pågældende er ansat i socialforvaltningen eller f.eks. i økonomiforvaltningen. Det findes derfor hensigtsmæssigt på dette punkt at supplere forvaltningsrettens inhabilitetsregler.

Med forslaget får bl.a. kommunalt ansatte på det sociale område mulighed for at blive udpeget som medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen og deltage i behandlingen af sager vedrørende andre kommuner end den kommune, de er ansat i. Baggrunden herfor er, at de gældende regler er betydeligt mere vidtgående end de habilitetskrav, der følger af forvaltningsloven og almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, idet den mere almindelige interesse i en sags udfald, der måtte følge af, at ens egen kommune

før eller senere kunne få en sag svarende til den, der behandles i nævnet, ikke efter forvaltningsrettens regler om inhabilitet i sig selv fører til, at der kan antages at være fare for, at afgørelsen i en sag påvirkes af uvedkommende hensyn. Endvidere findes det ikke rimeligt generelt at udelukke så bred en personkreds fra at kunne udpeges som medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen.

Til gengæld indebærer forslaget, at kommunalt ansatte på andre områder end det sociale område fremover ikke får mulighed for at deltage i behandlingen af sager vedrørende den kommune, de er ansat i, jf. begrundelsen ovenfor.

Med forslaget ændres der ikke på, at de beskikkede medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen i kraft af indstillingerne fra arbejdsmarkedets organisationer og de kommunale organisationer fortsat udgør et bredt udsnit af befolkningen og ikke beskikkes som specielt sagkyndige. Med forslaget ændres der endvidere ikke på, at Ankestyrelsens udvælgelse af beskikkede medlemmer til deltagelse i ankemøderne i forlængelse af det ovenfor angivne formål ikke sker under hensyn til det enkelte beskikkede medlems eventuelle sagkundskab på særlige områder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, 21, 28 og 29 og bemærkningerne hertil.

2.4. Andre forslag

Ud over et antal redaktionelle ændringer indeholder lovforslaget følgende andre forslag:

2.4.1. Præcisering af reglerne om opholdskommune

Den gældende overskrift til lovens § 9 om opholdskommune er »Personer fyldt 18 år«. Bestemmelsen kan imidlertid anvendes for personer under 18 år i det omfang, det ikke er i strid med de særlige regler for personer under 18 år, der er fastsat i § 9 a. Således anvendes § 9 til at fastlægge opholdskommunen for personer under 18 år, der efter § 9 har selvstændig opholdskommune.

Det foreslås derfor at præcisere reglerne ved, at overskriften til § 9 ændres til »Almindelige bestemmelser«, så overskriften bliver mere dækkende for bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.4.2. Midlertidig opholdskommune ved pleje af døende uden for den døendes opholdskommune

Plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler ydes efter de gældende regler i retssikkerhedslovens § 9 b, stk. 2, af den kommune, hvor pasningen af den døende

finder sted, f.eks. hos et af den døendes børn. Den døendes opholdskommune betaler udgiften hertil. Personlig og praktisk hjælp kan derimod efter de gældende regler ikke tilsvarende ydes af den kommune, hvor pasningen finder sted, hvis den døende ikke forinden er bevilget sådan hjælp i sin opholdskommune, jf. § 9 b, stk. 1. Den døende skal i så fald efter de gældende regler rette henvendelse til sin opholdskommune, der skal træffe afgørelse om ydelse af hjælp, for at den midlertidige opholdskommune bliver forpligtet til at yde hjælp med refusion fra opholdskommunen.

Det er vigtigt for den døende, den person, der modtager plejevederlag, og kommunerne, at de administrative rammer for hjælpen til den døende er så enkle og forståelige som muligt. Det foreslås derfor, at personlig og praktisk hjælp i lighed med plejevederlag mv. ydes af plejekommunen mod refusion fra opholdskommunen. Forslaget sigter på at mindske risikoen for, at det nuværende regelsæt i en konkret situation medfører forsinkelser med hensyn til at sikre de optimale betingelser for plejen af den døende.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 8 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og heller ikke væsentlige administrative konsekvenser for kommunerne.

Forslaget om mulighed for fraskrivelse af diæter for medlemmer af ældre- og klageråd forventes at medføre begrænsede administrative udgifter for kommunerne i forbindelse med tilpasning af de lokale procedurer for diætudydelse til rådsmedlemmerne.

Forslaget vedrørende kommunalbestyrelsernes pligt til at fastsætte serviceniveauer i form af sagsbehandlingsfrister er som anført ovenfor i punkt 2.1.4. alene en præcisering i overensstemmelse med de hensigter, der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til den allerede gældende bestemmelse.

Lovforslaget vurderes heller ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

F. t. l. vedr. retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

Forslaget om mulighed for fraskrivelse af diæter for medlemmer af ældre- og klageråd vurderes dog at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne, idet borgere, som ønsker at benytte sig af muligheden for fraskrivelse, blot skal oplyse kommunen om, at de ikke ønsker at modtage diæter for rådsarbejdet.

6. *Miljømæssige konsekvenser*

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser

7. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. *Hørte myndigheder og organisationer*

Lovforslaget har været sendt til høring hos:

Akademikernes Centralorganisation, Alzheimerforeningen, Ankestyrelsen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Center for Ligebehandling af Handicappede, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handicapforbund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Ældre-råd, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af Børne- og Kulturchefer, Foreningen af Socialchefer i Danmark, FTF, HK/Kommunal, KL, Kræftens Bekæmpelse, LO, Pårørendegruppen for Svage Ældre, Rådet for Socialt Udsatte, Sjældne Diagnoser, Statsforvaltningsdirektørerne, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund, Ældre Sagen og Ældremobiliseringen.

9 *Sammenfattende skema over lovforslagets konsekvenser*

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ udgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om mulighed for fraskrivelse af diæter for medlemmer af ældre- og klageråd forventes at medføre begrænsede administrative udgifter for kommunerne i forbindelse med tilpasning af de lokale procedurer for diætydelse til rådsmedlemmerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Forslaget om mulighed for fraskrivelse af diæter for medlemmer af ældre- og klageråd vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne, idet borgere, som ønsker at benytte sig af muligheden for fraskrivelse, blot skal oplyse kommunen om, at de ikke ønsker at modtage diæter for rådsarbejdet.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Med den foreslåede ændring af retssikkerhedslovens formålsbestemmelse understreges, at et af lovens

formål er at fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for den kommunale opgavevaretagelse på det sociale område.

Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at det kommunalpolitiske ansvar er et grundlæggende princip for kommunernes opgavevaretagelse på det socia-

le område. Dette ligger i forlængelse af de gældende bestemmelser i lov om kommunernes styrelse § 2, stk. 1, hvorefter en kommunes anliggender styres af kommunalbestyrelsen, og i retssikkerhedslovens § 15, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale område. Kommunalbestyrelsen er hermed kommunens øverste myndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke nogen ændring af kommunalbestyrelsens ansvar på det sociale område, jf. § 2, stk. 1, i den kommunale styrelseslov og retssikkerhedslovens § 15.

Der ændres ikke i kommunalbestyrelsens adgang til i overensstemmelse med lovgivningen at delegere sine opgaver til et udvalg eller forvaltningen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, *afsnit 2.1.1.*

Til nr. 2, 4, 5, 6, 10, 11, 18, 34, 36 og 37

Alle steder i loven, hvor betegnelsen »kommune« og afledte betegnelser heraf er anvendt i den gældende lov i forbindelse med udøvelse af en kommunal beslutningsret (afgørelser, aftaler m.v.) eller ansvaret for opgavevaretagelsen, er formuleringen ændret til »kommunalbestyrelse« og afledte betegnelser heraf. Dette er i overensstemmelse med Indenrigsministeriets vejledning nr. 192 af 28. juni 2001 om regeludstedelse i forhold til kommunerne.

Hermed understreges samtidig, at alle afgørelser m.v., der træffes af kommunen, er en del af kommunalbestyrelsens ansvar, uanset om den konkrete opgave varetages af et udvalg eller forvaltningen.

Tilsvarende foreslås i nr. 18 og 37, at betegnelsen »region« og afledte betegnelser heraf i de tilfælde, hvor de anvendes i forbindelse med udøvelse af en regional beslutningsret eller ansvaret for opgavevaretagelsen, ændres til »regionsråd« og afledte betegnelser heraf.

Til nr. 3

Det foreslås at præcisere lovens § 3, stk. 2, 1. og 2. pkt., i overensstemmelse med forarbejderne til den gældende § 3, stk. 2, så det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen på de enkelte sagsområder skal fastsætte og offentliggøre generelle frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning om en eller flere ydelser på det pågældende område, til der er truffet afgørelse i sagen. Den foreslåede bestemmelse præciserer således indholdet i kommunalbestyrelsens eksisterende forpligtelse til at fastsætte et serviceniveau for sagsbehandlingstiden på

de enkelte sagsbehandlingsområder. Der henvises til de almindelige bemærkninger, *afsnit 2.1.4.*

En kommunalbestyrelse skal efter bestemmelsen fastsætte frister for alle relevante sociale sagsområder, ikke kun for nogle af sagsområderne. Det gælder dog ikke, hvis der i lovgivningen er fastsat en særskilt frist på det pågældende område. En kommunalbestyrelse kan fastsætte en eller flere frister for det enkelte sagsområde og er ikke forpligtet til kun at fastsætte én frist for det enkelte sagsområde. Fristernes skal knyttes til et enkelt sagsområde. Der kan ikke under et fastsætte én frist for samtlige sociale sagsområder. Der er imidlertid intet til hinder for, at en kommunalbestyrelse kan fastsætte samme sagsbehandlingstid for flere forskellige sagsområder. Det overlades til de enkelte kommunalbestyrelser at inndele afgørelsessager på det sociale område i hensigtsmæssige sagsbehandlingsområder.

Herudover præciseres, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de fastsatte sagsbehandlingsfrister. Det overlades til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvordan offentliggørelsen skal ske. Det forudsættes dog, at offentliggørelsen sker på en måde, der er sædvanlig i kommunen, og således, at de borgere, som de enkelte sagsbehandlingsfrister må forventes at interessere, har gode forudsætninger for at gøre sig gjort bekendt med fristerne.

Der ændres ikke i kommunalbestyrelsens adgang til at delegere sine opgaver til et udvalg eller forvaltningen.

Ændringen af ordlyden i den foreslåede bestemmelse 3. pkt. er af ren sproglig karakter.

Der er i øvrigt tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse. Der henvises til bemærkninger til det lovforslag, der lå til grund for den gældende § 3 i retssikkerhedsloven, jf. lov nr. 453 af 10. juni 1997 (Lovforslag nr. L 228 Folketingstidende 1996-97, tillæg A s. 4883 f).

Til nr. 7

Ved ændringen præciseres det, at de almindelige bestemmelser i § 9 om, hvilken kommune forpligtelserne efter den sociale lovgivning påhviler, ikke udelukkende gælder personer, der er fyldt 18 år. De almindelige bestemmelser i § 9 kan også anvendes for personer under 18 år, i det omfang dette ikke er i strid med de supplerende bestemmelser i § 9 a. Således gælder de almindelige bestemmelser i § 9, stk. 1 - 5, ved fastlæggelsen af opholdskommunen for en ung under 18 år, der efter § 9 a, stk. 3 - 5, har selvstændig opholdskommune i forhold til den unges forældre. Desuden gælder den adgang til at indgå aftaler med en tidligere

opholdskommune, der er nævnt i § 9, stk. 6, også for den kommune, der er (selvstændig) opholdskommune for en ung under 18 år. Endvidere gælder den procedure, der er fastlagt i § 9, stk. 7, vedrørende uenighed om, hvilken kommune der er opholdskommune, også for unge under 18 år, herunder gælder proceduren ved uenighed om, hvorvidt den unge har en selvstændig opholdskommune og i givet fald hvilken.

Til nr. 8

I retssikkerhedslovens § 9 b, stk. 1, forslås som 2. pkt. indsat en bestemmelse om, at personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service til døende, for hvem der udbetales plejevederlag efter § 119 i lov om social service, ydes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted (plejekommunen). Plejekommunen har efter gældende regler ret til refusion af udgifterne til levering af personlig og praktisk hjælp fra den døendes opholdskommune, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 6, 1. pkt.

Efter de gældende regler i retssikkerhedslovens § 9 b, stk. 2, ydes plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, f.eks. hos et af den døendes børn. Den døende har også ret til personlig og praktisk hjælp fra plejekommunen, når den døende forinden er bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Den døendes opholdskommune betaler udgiften hertil. Personlig og praktisk hjælp kan derimod ikke tilsvarende ydes af plejekommunen, hvis den døende ikke forinden er bevilget sådan hjælp i sin opholdskommune, jf. den gældende § 9 b, stk. 1. Den døende skal efter de gældende regler rette henvendelse til sin opholdskommune, der skal træffe afgørelse om ydelse af hjælp, for at den midlertidige opholdskommune er forpligtet til at yde hjælp med refusion fra opholdskommunen.

Efter de foreslåede regler skal plejekommunen fremover i den situation, hvor den døende ikke forinden er bevilget sådan hjælp i sin opholdskommune, bevilge og yde personlig og praktisk hjælp til den døende. Afgørelsen træffes af plejekommunen i forhold til det lokale serviceniveau. Plejekommunen vil også i denne situation have ret til refusion af udgifterne til hjælpen fra den døendes opholdskommune.

Til nr. 9

Ændringen er redaktionel.

Henvisningen i lovens § 12 a til bestemmelsen i § 2 om lovens anvendelsesområde henviser fejlagtigt til § 2, stk. 4, frem for til den gældende § 2, stk. 3. Fejlen skyldes manglende konsekvensændring i forbindelse med en ændret affattelse af § 2 ved lov nr. 574 af 24.

juni 2005. Henvisningen findes imidlertid overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 12

Det foreslås at ophæve retssikkerhedslovens § 17 og dermed bringe retstilstanden på det sociale område i overensstemmelse med det kommunale styrelsessystem i øvrigt, så et af kommunalbestyrelsens stående udvalg i udvalgsstyrede kommuner vil få ansvaret for den umiddelbare forvaltning af sociale sager, og så kommunalbestyrelsen har mulighed for i konkrete tilfælde at træffe afgørelse i sådanne sager i overensstemmelse med reglerne i den kommunale styrelseslov.

Den samlede kommunalbestyrelse får dermed, som det lokale folkevalgte organ og kommunens øverste organ, bedre mulighed for at udøve kommunalbestyrelsens overordnede ansvar for hele kommunens virksomhed., jf. § 2, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse som nævnt i de almindelige bemærkninger *afsnit 2.1.1.*

Den foreslåede ophævelse af § 17 betyder, at kommunalbestyrelsen bliver kompetent til at træffe afgørelse i sager om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område, ligesom kommunalbestyrelsen i øvrigt er kompetent til at træffe afgørelse i enhver sag på det sociale område, som vedrører kommunen. Kommunale bestyrelsens afgørelse er bindende for andre kommunale organer, herunder udvalgene og borgmesteren, jf. § 11 i lov om kommunernes styrelse. De enkelte medlemmer af kommunalbestyrelsen vil – uanset om de er medlemmer af det udvalg, der i første række behandler en sag om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område - kunne forlange indsigt i sagen, jf. § 9 i lov om kommunernes styrelse (sagsindsigt). De enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer vil også kunne indbringe spørgsmål for kommunalbestyrelsen og fremsætte forslag til beslutninger, jf. § 11, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse (initiativretten).

I udvalgsstyrede kommuner betyder den foreslåede ophævelse af § 17, at et (eller flere) af kommunalbestyrelsens stående udvalg alene får ansvaret for den umiddelbare forvaltning af (hver deres del af de) sociale sager i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens bevillinger og retningslinjer, og at kommunalbestyrelsen som ovenfor nævnt har mulighed for i konkrete tilfælde at behandle og træffe afgørelse i sådanne sager. Herudover vil ethvert medlem af et udvalg kunne standse udførelsen af en beslutning, der er truffet af udvalget, ved på mødet til beslutningsprotokollen at erklære, at medlemmet ønsker sagen ind-

bragt til afgørelse af kommunalbestyrelsen, jf. § 23 i lov om kommunernes styrelse (standsningensretten).

I magistratsstyrede kommuner, dvs. for tiden Århus Kommune, betyder den foreslåede ophævelse af § 17, at magistraten alene får ansvaret for den umiddelbare forvaltning og ledelsen af administrationen.

Sager om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område vil ofte indeholde fortrolige oplysninger. De medlemmer af kommunalbestyrelsen, der gennem deres virke bliver bekendt med fortrolige oplysninger i forbindelse med behandling af sager om hjælp til enkeltpersoner, er omfattet af de almindelige regler om tavshedspligt, herunder forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152. I det omfang den samlede kommunalbestyrelse skal behandle en sag om hjælp til enkeltpersoner, der indeholder fortrolige oplysninger, vil der, hvis sådanne oplysninger må forventes at blive fremdraget under sagens behandling, være grundlag for at behandle sagen for lukkede døre, jf. § 10, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger *afsnit 2.1.2.*

Ved ophævelsen af lovens § 17 ophæves samtidig de to overskrifter hertil »Udvalg m.v.« og »Udvalget, der behandler personsager«.

Til nr. 13

Retssikkerhedslovens § 19, stk. 3, foreslås ophævet. Af den gældende bestemmelse følger, at medlemmer af det eller de udvalg, som efter § 17 behandler sager om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område, ikke kan vælges som medlemmer af eller stedfortrædere til det udvalg, som efter § 19, stk. 1, træffer afgørelse i sager om anbringelse m.v. af børn og unge (børn og unge-udvalget). Forslaget om ophævelse af § 19, stk. 3, skal ses i sammenhæng med forslaget om ophævelse af § 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Med ophævelsen af retssikkerhedslovens § 19, stk. 3, vil der endvidere ikke længere gælde et generelt forbud mod, at kommunalbestyrelsesmedlemmer, der har medvirket til behandlingen af sager om børn og unges sociale forhold, kan være medlemmer af børn og unge-udvalget. Det vil dog stå den enkelte kommunalbestyrelse frit for at vælge medlemmer af børn og unge-udvalget, der ikke samtidig sidder i det eller de stående udvalg, der behandler sager om hjælp til enkeltpersoner på det sociale område.

Om formålet med den gældende § 19, stk. 3, fremgår af bemærkningerne (Folketingstidende 1996-97 tillæg A s 4890), at »Bestemmelsen [...] skal sikre børn og unge-udvalget en særlig - og uafhængig - status i forhold til det udvalg, der varetager opgaverne vedrørende børn og unges sociale forhold i øvrigt.

Børn og unge-udvalget er en selvstændig forvaltningsmyndighed og har ingen overordnede funktioner i forhold til den kommunale forvaltning.«

Der ses imidlertid ikke at være nogen grunde til at antage, at den generelle viden, som et medlem af et socialt udvalg i den forbindelse har erhvervet sig på det sociale område, skulle kunne bidrage negativt i forhold til vedkommendes virke i børn og unge-udvalget. Det må tværtimod formodes, at sådanne personer generelt besidder viden, der kan bidrage positivt i forhold til børn og unge-udvalgets sagsområde. Der findes derfor ikke grundlag for at opretholde et forbud. Børn og unge-udvalget vil som hidtil virke uafhængigt af kommunalbestyrelsen.

Det må afgøres ud fra forvaltningsrettens almindelige inhabilitetsregler, om et kommunalbestyrelsesmedlem kan deltage i behandlingen af en sag i børn og unge-udvalget, der har sammenhæng med en sag, som samme kommunalbestyrelsesmedlem tidligere har behandlet i kommunen.

Til nr. 14

Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 19, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det at ophæve bestemmelsen i § 21, stk. 1, 1. pkt. om, at velfærdsministeren i forbindelse med fastsættelse af forretningsorden for børn og unge-udvalget kan fravige kravet i § 19, stk. 3, om, hvordan udvalget skal sammensættes, hvis en kommunalbestyrelse på grund af sin størrelse ikke kan opfylde kravet i denne bestemmelse.

Til nr. 15 og 16

Det foreslås, at et medlem af ældrerådet med lovændringen gives mulighed for efter eget ønske at fraskrive sig de diæter, kommunalbestyrelsen ifølge retssikkerhedslovens § 33, stk. 3, har pligt til at yde medlemmet for arbejdet i ældrerådet. Det foreslås endvidere, at et medlem af klagerådet, som efter kommunalbestyrelsens beslutning herom modtager diæter for arbejdet i klagerådet, jf. retssikkerhedslovens § 36, stk. 2, gives samme mulighed. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forbliver med forslaget pligtmæssig at modtage for medlemmet. Det følger allerede af de gældende regler ved henvisningen til § 16 a i lov om kommunernes styrelse, at udgiftsgodtgørelse ikke er pligtmæssig at modtage for medlemmet. Dette foreslås imidlertid udtrykkeligt fastsat i retssikkerhedslovens §§ 33 og 36 parallelt med reglerne om diæter for at undgå risiko for misforståelser af reglerne.

Det enkelte medlem, som ønsker at benytte sig af muligheden for fraskrivelse af diæter, kan f.eks. efter et afholdt møde i ældrerådet/klagerådet oplyse kom-

munen om, at vedkommende ikke ønsker at modtage diæter for det pågældende møde. Til eksempel kan nævnes, at hvis kommunalbestyrelsen yder diæter til rådsmedlemmerne på baggrund af oplysninger, som medlemmerne indgiver til kommunen i en blanket eller lignende efter afholdelsen af et møde i rådet, kan kommunen lade blanketten være udformet på et sådan måde, at det enkelte medlem i blanketten kan frabede sig diæter for det pågældende møde.

Til nr. 17

Henvisningerne i retssikkerhedsloven til organisationen De Samvirkende Invalideorganisationer foreslås ændret til Danske Handicaporganisationer. De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at De Samvirkende Invalideorganisationer har skiftet navn til Danske Handicaporganisationer.

Til nr. 19

Det foreslås, at der i retssikkerhedslovens § 44 om de sociale nævns kompetencer indsættes en henvisning til, at det sociale nævn af egen drift kan træffe afgørelse og kan pålægge kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service. § 65 i lov om social service omhandler situationer, hvor kommunen ikke foretager det fornødne og ikke opfylder sine forpligtelser i forhold til børn og unge med behov for særlig støtte.

§ 44 i retssikkerhedsloven beskriver det sociale nævns opgaver, herunder en række opgaver udover klagesagsbehandlingen. Oversigten er imidlertid ikke udtømmende, idet der også i servicelovens § 65 på børneområdet findes regler, hvorefter det sociale nævn har kompetence. Det findes hensigtsmæssigt, at også disse opgaver nævnes i retssikkerhedslovens § 44, så beskrivelsen bliver udtømmende.

Til nr. 20

Med ændringen udgår henvisningen til retssikkerhedslovens § 17. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lovens § 17 foreslås ophævet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 21

Det foreslås i § 47 fastsat, at et medlem af et socialt nævn ikke kan deltage i behandlingen af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen.

Af den gældende § 47, 1. pkt. følger, at medlemmer af det udvalg, der efter den gældende retssikkerhedslovs § 17 behandler sager om hjælp til enkeltpersoner, ikke kan være medlemmer af det sociale nævn. Ved

den foreslåede ændring af § 47 ophæves den gældende § 47, 1. pkt., som konsekvens af, at lovens § 17 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Af den gældende § 47, 2. pkt., følger, at kommunalt ansatte, som deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af nævnenes kompetence, ikke kan være medlemmer af det sociale nævn. Også denne bestemmelse ophæves i forbindelse med den foreslåede ændring.

Den foreslåede ændring indebærer, at kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte på det sociale område får mulighed for at blive udpeget som medlemmer af de sociale nævn og deltage i behandlingen af sager vedrørende andre kommuner end den kommune, de er valgt henholdsvis ansat i. Kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte kan dog være udelukket for at deltage i behandlingen af en konkret sag efter forvaltningsrettens inhabilitetsregler.

Kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte udelukkes med den foreslåede bestemmelse fra at deltage i behandlingen af sager vedrørende den kommune, de er valgt henholdsvis ansat i. Dette gælder, uanset om den pågældende har deltaget i eller været ansvarlig for behandlingen af den konkrete sag. De pågældende udelukkes ikke med den foreslåede bestemmelse fra at blive beskikket som medlem af det sociale nævn eller Ankestyrelsen.

Udtrykket "en kommune, hvor den pågældende er ansat" skal forstås bredt. Det dækker over alt personale ansat i den pågældende kommune, uanset ansættelsesforholdets beskaffenhed og varighed. Det dækker også over medlemmer af § 17, stk. 4,-udvalg nedsat af kommunalbestyrelsen i den pågældende kommune samt kommunens repræsentanter i bestyrelser, kommissioner o.lign. Der skal dog være tale om personer, hvis virke er knyttet til den pågældende kommune. Ansatte i andre retlige enheder, herunder kommunale fællesskaber, kommunale sammenslutninger, selskaber, som kommunen deltager i, eller kommunale fællesskaber, er ikke omfattet. Der henvises i øvrigt til *afsnit 2.3.* i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Retssikkerhedslovens kapitel 8, der alene omfatter § 49, foreslås ophævet. Det fremgår af bestemmelsen, at Sikringsstyrelsen varetager opgaver, som efter lovgivningen er henlagt til styrelsen. Bestemmelsen har intet selvstændigt materielt indhold og tjener heller ikke til oplysning med hensyn til, hvilke opgaver, der ligger inden for styrelsens kompetenceområde.

Til nr. 23

Det foreslås, at der i retssikkerhedslovens § 50, stk. 2, indsættes en henvisning til, at Ankestyrelsen af egen drift træffer afgørelse og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service. § 65 i lov om social service omhandler situationer, hvor kommunen ikke foretager det fornødne og ikke opfylder sine forpligtelser i forhold til børn og unge med behov for særlig støtte.

§ 50 i retssikkerhedsloven beskriver Ankestyrelsens opgaver, herunder forskellige opgaver udover klagesagsbehandlingen. Der henvises imidlertid i den gældende bestemmelse ikke til Ankestyrelsens kompetence iht. lov om social service § 65. Det findes hensigtsmæssigt, at også disse opgaver nævnes i retssikkerhedslovens § 50, så beskrivelsen bliver udtømmende.

Til nr. 24 og 25

I § 50 a, stk. 11, foreslås præciseret, at hvis formanden for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg efter § 53, stk. 3, 1. pkt., beslutter, at en afgørelse, hvis lovlighed der efter formandens skøn er tvivl om, ikke skal have virkning, skal sagen herefter behandles i et møde i Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg med udvidet votering efter reglerne i § 50 a, stk. 5.

For Ankestyrelsen i øvrigt gælder, at sådanne sager skal behandles i et møde i Ankestyrelsen med udvidet votering efter reglerne i § 55. Det præciseres i § 50 a, stk. 10, at denne regel ikke gælder for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg, der ikke er omfattet af reglerne i § 55.

Til nr. 26 og 27

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 28.

Til nr. 28 og 29

Det foreslås i nr. 29, at der indsættes en ny § 54, hvorefter medlemmer af Ankestyrelsen ikke kan deltage i behandlingen af sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende er ansat i eller medlem af kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen svarer til den samtidigt foreslåede § 47 vedrørende medlemmer af de sociale nævn, jf. forslaget § 1, nr. 21. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Samtidig ophæves med nr. 28 retssikkerhedslovens § 52, stk. 2, nr. 4, hvorefter ansatte inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med social formål ikke kan udpeges som medlemmer af Ankestyrelsen. Sådanne ansatte får herved mulighed for at blive udpeget som medlemmer af Ankestyrelsen, og deltage i behandlingen af sager

vedrørende andre kommuner end den kommune, de måtte være ansat i. Tilsvarende gælder for beskikkelse af stedfortrædere.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Overskriften i kapitel 9 »Beslutninger om at behandle nævnenes afgørelser og om at genoptage en sag« foreslås ændret til »Beslutninger, der træffes af 1 Ankechef«.

Formålet med ændringen af overskriften, der henviser til indholdet af § 57, er at skabe en mere hensigtsmæssig systematisk sammenhæng til de øvrige overskrifter i kapitel 9. Ændringen skal i øvrigt ses i sammenhæng med, at der foreslås indsat et nyt nr. 3 i bestemmelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 31 og 33

Ændringerne er redaktionelle.

Det følger af den gældende § 72, stk. 6, jf. stk. 4, at afgørelser om opsættende virkning af en klage over en afgørelse om botilbud efter servicelovens kapitel 20 kan træffes af 1 ankechef. For at gøre reglerne mere overskuelige foreslås i lovforslagets § 1, nr. 31, at bestemmelsen herom placeres som nr. 3 i § 57, der i øvrigt opregner de beslutninger, der i Ankestyrelsen kan træffes af 1 ankechef.

Samtidig foreslås § 72, stk. 6 ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 33

Ændringen er redaktionel.

Det foreslås, at henvisningen i § 72, stk. 3, ændres, så der henvises til servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1. I den gældende § 72, stk. 3, henvises på grund af en teknisk fejl i lov nr. 574 af 24. juni 2005 til servicelovens »§ 76, stk. 2, stk. 3, nr. 1«.

Til nr. 35

I § 79 a foreslås indsat et nyt stk. 2, hvori det præciseres, at Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse af kommunernes praksis, kan fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om den behandling af praksisundersøgelsen, som kommunalbestyrelsen allerede udtrykkeligt er forpligtet til at foretage efter § 79 a, herunder om hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til. Det præciseres samtidig, at Ankestyrelsen eller nævnet kan fastsætte en frist for denne orientering.

Den gældende lovgivning antages allerede at indeholde hjemmel til, at nævnet eller Ankestyrelsen i

praksisundersøgelsen kan forlange en tilbagemelding om kommunalbestyrelsens behandling og fastsætte en frist for tilbagemeldingen. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3. Dette fremgår dog ikke udtrykkeligt af bestemmelsen. Det findes hensigtsmæssigt at fastsætte en udtrykkelig regel herom i selve lovbestemmelsen. Baggrunden for ændringen er et ønske om at understrege vigtigheden af, at de berørte kommunalbestyrelser i rimelig tid efter en praksisundersøgelse forholder sig til de problemer, undersøgelsen kan have påpeget.

Selve orienteringen af Ankestyrelsen eller det sociale nævn behøver kommunalbestyrelsen ikke at behandle på et møde. Men den behandling, orienteringen skal omhandle, skal være behandlet på et møde i kommunalbestyrelsen, jf. § 79 a, stk. 1.

En kommunalbestyrelses eventuelle unkladelse af at efterkomme Ankestyrelsens eller et nævns anmodning om orientering og frist herfor kan påses som led i statsforvaltningernes tilsyn med kommunerne i henhold til lov om kommunernes styrelse.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ophevelse af retssikkerhedslovens § 17, jf. forslaget § 1, nr. 12.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring af overskriften til retssikkerhedslovens § 9 om opholdskommune, jf. i § 1, nr. 7, hvorved det præciseres, at § 9 kan finde anvendelse for personer, der ikke er fyldt 18 år, i det omfang, det følger af § 9 a. I servicelovens § 148, stk. 3, skal der derfor henvises til både § 9 og § 9 a som bestemmelser vedrørende opholdskommuner for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2009.

Til stk. 2

Da forslaget i § 1, nr. 12, om at ophæve forbuddet mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan be-

handle personsager på det sociale område, vedrører den kommunale udvalgsstruktur, findes det hensigtsmæssigt at dette forslag og konsekvensændringerne heraf træder i kraft ved de nyvalgte kommunalbestyrelser tiltræden den 1. januar 2010. Det samme gælder forslaget i § 1, nr. 35 om kommunalbestyrelsens tilbagemelding vedrørende behandling af en praksisundersøgelse på et kommunalbestyrelsesmøde.

Til stk. 3

Da reglerne om kommunalbestyrelsernes offentliggørelse af sagsbehandlingsfrister hidtil ikke har fremgået udtrykkeligt af lovteksten, jf. forslaget § 1, nr. 3, foreslås ved § 3, stk. 2, at reglerne om kommunernes fastsættelse og offentliggørelse af frister for sagsbehandlingstider først træder i kraft den 1. april 2010. Hermed får de nyvalgte kommunalbestyrelser tid til at fastsætte og offentliggøre sådanne frister senest ved lovens ikrafttræden.

Til § 4

Til stk. 1

I § 4, stk. 1 foreslås, at de ændrede regler om fra skrivelse af diæter, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, omfatter diæter vedrørende møder, der afholdes efter lovens ikrafttræden.

Til stk. 2

Det foreslås, at de foreslåede ændringer i § 1, nr. 21, og § 1, nr. 29, om, at medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen ikke kan deltage i møder vedrørende en kommune, hvor de måtte være ansat eller kommunalbestyrelsesmedlem, gælder alle møder, der berammes efter lovens ikrafttræden.

Til stk. 3

I stk. 2 foreslås, at bestemmelsen om, at Ankestyrelsen og nævnene kan fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om kommunalbestyrelsens mødebehandling af en praksisundersøgelse og fastsætte en frist her for, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, har virkning for praksisundersøgelser, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

- § 1. Formålet med denne lov er at
- 1) sikre borgernes rettigheder og indflydelse, når de sociale myndigheder behandler sager,
 - 2) fremhæve, at de sociale myndigheder har pligt til at tilrettelægge en tidlig helhedsorienteret hjælp,
 - 3) forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
 - 4) fastlægge struktur og grundlæggende principper for administration af sociale sager.

§ 3. Kommunen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

§ 4. Borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Kommunen tilrettelægger behandlingen af sagerne på en sådan måde, at borgeren kan udnytte denne mulighed.

§ 5. Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008, som ændret ved § 11 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter nr. 1 som nyt nr:
 »2) at fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for kommunens opgavevaretagelse på det sociale område,«.

Nummer 2-4 bliver herefter nr 3-5.

2. I § 3, stk. 1, § 4, 2. pkt., § 5, 1. og 2. pkt., § 5 a, stk. 1 og 3, § 12 a, stk. 5 og 6, og § 14 ændres »Kommunen« til: »Kommunalbestyrelsen«

Bilag til f. t. l. vedr. retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

§ 5 a. Kommunen skal straks behandle spørgsmål om hjælp, jf. § 5, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, og der er børn eller unge under 18 år i husstanden, eller kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Kommunen kan efter forudgående samtykke fra borgeren orientere fogedretten om kommunens afgørelse.

§ 12 a. ...

Stk. 5. Kommunen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som direktøren for Arbejdsdirektoratet har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 6. Kommunen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

§ 14. Kommunen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige tillægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.

§ 3. Kommunen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for, hvor lang tid der må gå, inden der skal være truffet en afgørelse. Hvis denne frist ikke kan overholdes, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

3. § 3, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen skal på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.«

§ 5 a. ...

Stk. 2. Vurderer kommunen, at der ikke er grundlag for at yde hjælp i forbindelse med udsættelsen af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen.

§ 6. Hvis en borger har brug for at få hjælp i en længere tid, skal kommunen tidligt i forløbet tilstræbe at tilrettelægge hjælpen ud fra en samlet vurdering af pågældendes situation og behov på længere sigt.

§ 7. Senest 8 uger efter første henvendelse om løbende hjælp til forsørgelse skal kommunen foretage en vurdering efter § 6. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af et kontaktførelse efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt personer, der er omfattet af et opfølgingsforløb efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 2. Ansøgeren skal skriftligt have besked om kommunens vurdering efter stk. 1.

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

§ 44. Det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen, i det omfang det er fastsat i loven.

Stk. 2. Det sociale nævn godkender følgende afgørelser truffet af kommunen, hvis afgørelsen er truffet mod den pågældendes vilje:

- 1) Afgørelser om alarm- og pejlesystemer efter § 125 i lov om social service.
- 2) Afgørelser om tilbageholdelse i boligen efter § 127 i lov om social service.
- 3) Afgørelser om anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 128 i lov om social service.

Stk. 3. Det sociale nævn træffer i et møde afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service efter indstilling fra kommunen.

4. I § 5 a, stk. 2, § 6, § 7, stk. 1, 1. pkt., § 7 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 44, stk. 1, 2 og 3, § 62, § 63, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 3. pkt., og § 72, stk. 2, 2. pkt., ændres »kommunen« til: »kommunalbestyrelsen«.

§ 62. Uenighed om Sikringsstyrelsens kompetence kan indbringes for Ankestyrelsen. Den person, som afgørelsen vedrører, kommunen og Sikringsstyrelsen kan indbringe sagen.

§ 63. Det sociale nævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling.

Stk. 2. Beskæftigelsesankenævnets afgørelser, jf. lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, staten i jobcenteret eller kommunen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tillige indbringes for Ankestyrelsen af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

§ 72. ...

Stk. 2. Klage over valg af anbringelsessted efter § 167, stk. 1, i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer kommunen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 5 a.

Stk. 3. Kommunen kan efter forudgående samtykke fra borgeren orientere fogedretten om kommunens afgørelse.

§ 7. ...

Stk. 2. Ansøgeren skal skriftligt have besked om kommunens vurdering efter stk. 1

5. I § 5 a, stk. 3, § 7, stk. 2, og to steder i § 60, stk. 1, ændres »kommunens« til: »kommunalbestyrelsens«.

§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunens afgørelser indbringes for det sociale nævn og kommunens eller statens afgørelser i et jobcenter for beskæftigelses-ankenævnet.

§ 5 a. ...

Stk. 4. Kommunens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10

Kommunens opgaver

§ 15.

Personer fyldt 18 år

§ 9.

§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen.

Stk. 2. Plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af ydelser i sager, der er omfattet af denne lov, jf. § 2, stk. 4. Det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.

6. I § 5 a, stk. 4, og overskriften til § 15 ændres »Kommunens« til: »Kommunalbestyrelsens«.

7. Overskriften til § 9 affattes således:

»Almindelige bestemmelser«.

8. I § 9 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service betales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.«

9. I 12 a, stk. 1, 1. pkt., udgår », jf. § 2, stk. 4«.

§ 12 c. Til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter kapitel 16 i lov om social service, lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v. og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommuner og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen....

§ 12 d. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsskadestyrelsen og kommuner udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension.

§ 12 d. ...Arbejdsskadestyrelsen og kommunerne kan i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgeregens samtykke.

§ 45. ...

Stk. 2. Nævnene består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af velfærdsministeren efter indstilling fra kommunerne i regionen og 1 medlem udpeget af velfærdsministeren efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer. ...

Udvalg m.v.

Udvalget, der behandler personsager

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan ikke behandle sager om hjælp til enkeltpersoner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvilke udvalg sammensat af kommunalbestyrelsesmedlemmer der skal behandle sager om hjælp til enkeltpersoner.

Stk. 3. I kommuner med magistratsordning behandles disse sager af et eller flere magistratsmedlemmer.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse, når kommunalbestyrelsen planlægger og udfører kommunens opgaver efter de regler, der er nævnt i § 14, stk. 2, i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

10. I § 12 c, 1. pkt., og § 12 d, 1. pkt., ændres »kommuner« til: »kommunalbestyrelser«.

11. I § 12 d, 2. pkt., og § 45, stk. 2, 1. pkt., ændres »kommunerne« til: »kommunalbestyrelserne«.

12. § 17 ophæves.

§ 19. Børn og unge-udvalget består af

- 1) 3 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer,
- 2) byretsdommeren i retskredsen, dog således at hvis der er flere dommere i retskredsen, bestemmer Domstolsstyrelsen, hvem af disse der skal modtage hvervet, og
- 3) en pædagogisk-psykologisk sagkyndig, der udpeges af statsforvaltningen for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Efter samme regler vælges og udpeges tillige for hvert medlem en stedfortræder, der indkaldes til at møde, når medlemmet er forhindret i at deltage.

Stk. 3. Medlemmer af udvalget efter § 17, som behandler sager om børn og unges sociale forhold, kan ikke vælges som medlemmer af eller stedfortrædere til børn og unge-udvalget. Det samme gælder magistratsmedlemmer, der i kommuner med magistratsordning er beskæftiget med disse opgaver.

...

§ 21. Velfærdsministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget og kan herved fravige kravet om, hvordan udvalget skal sammensættes, hvis en kommunalbestyrelse på grund af sin størrelse ikke kan opfylde kravet i § 19, stk. 3. Velfærdsministeren kan tillige i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.

§ 33. ...

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen yder diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer.

§ 36. ...

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at de medlemmer af klagerådet, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, skal have diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

13. § 19, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

14. § 21, stk. 1, affattes således:

»Velfærdsministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget. Velfærdsministeren kan i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.«

15. I § 33 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Et medlem af ældrerådet er ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 3.«

16. I § 36 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Et medlem af klagerådet er ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 2.«

§ 37 a. ...

Stk. 3. Handicaprådet sammensættes af 3-7 medlemmer fra handicaporganisationerne i kommunen udpeget efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer og 3-7 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen, heraf et antal af dens medlemmer. Handicaprådet vælger selv sin formand.

...

§ 45. ...

Stk. 2. Nævnene består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af velfærdsministeren efter indstilling fra kommunerne i regionen og 1 medlem udpeget af velfærdsministeren efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer....

§ 50 a. ...

Stk. 2. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg består af 2 ankechefer samt 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening og
- 4) De Samvirkende Invalideorganisationer.

...

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter aftale med velfærdsministeren antallet af medlemmer, der udpeges af KL, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening og De Samvirkende Invalideorganisationer, jf. stk. 2.

...

§ 52. Velfærdsministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af velfærdsministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 5) De Samvirkende Invalideorganisationer

17. I § 37 a, stk. 3, 1. pkt., § 45, stk. 2, 1. pkt., § 50 a, stk. 2, nr. 4, § 50 a, stk. 6, § 52, stk. 1, nr. 5, og § 81, nr. 5, ændres »De Samvirkende Invalideorganisationer« til: »Danske Handicaporganisationer«.

§ 81. Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) Landsorganisationen i Danmark,
- 4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 5) De Samvirkende Invalideorganisationer og
- 6) direktørerne for statsforvaltningerne i for-
ening.

§ 43. ...

Stk. 3. Ved opgavevaretagelsen, jf. stk. 2, er videregivelse og indhentelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner omfattet af forvaltningslovens §§ 27, 29, 31 og 32. Dette gælder også for selvejende institutioner, der efter aftale udfører en opgave for en kommune eller en region.

§ 44. Det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen, i det omfang det er fastsat i loven.

Stk. 2. Det sociale nævn godkender følgende afgørelser truffet af kommunen, hvis afgørelsen er truffet mod den pågældendes vilje:

- 1) Afgørelser om alarm- og pejlesystemer efter § 125 i lov om social service.
- 2) Afgørelser om tilbageholdelse i boligen efter § 127 i lov om social service.
- 3) Afgørelser om anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 128 i lov om social service.

Stk. 3. Det sociale nævn træffer i et møde afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service efter indstilling fra kommunen.

18. I § 43, stk. 3, 2. pkt., ændres »for en kommune eller en region« til: »for en kommunalbestyrelse eller et regionsråd«.

19. I § 44 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Det sociale nævn træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.«

Bilag til f. t. l. vedr. retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

§ 45. ...I hver region nedsættes et eller flere sociale nævn. De sociale nævns funktionsperiode er 4 år og regnes fra den 1. juni året efter det kommunale valgår.

Stk. 2. Nævnene består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af velfærdsministeren efter indstilling fra kommunerne i regionen og 1 medlem udpeget af velfærdsministeren efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer. Statsforvaltningen yder sekretariatsbistand til nævnet.

Stk. 3. Medlemmer af nævnet, som er udpeget af velfærdsministeren, skal have bopæl i regionen, hvor statsforvaltningen er beliggende, eller i øvrigt have tilknytning til regionen. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Medlemmer af Ankestyrelsen og medlemmer af udvalg efter § 17 kan ikke være medlemmer af de sociale nævn.

§ 47. Medlemmer af udvalg efter § 17 kan ikke være medlemmer af det sociale nævn. Det samme gælder kommunalt ansatte, som deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af nævnenes kompetence.

Kapitel 8

Sikringsstyrelsen

§ 49. Sikringsstyrelsen varetager de opgaver, som efter lovgivningen er henlagt til styrelsen.

§ 50. Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsen yder sekretariatsbistand til Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejds-miljøklagenævnet.

Stk. 3. Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50 a. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn nedsat i medfør af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

...
Stk. 10. §§ 51 og 52, § 53, stk. 1, og §§ 55 og 56 finder ikke anvendelse, når sagerne behandles i beskæftigelsesudvalget.

20. I § 45, stk. 3, 3. pkt., udgår »og medlemmer af udvalg efter § 17«.

21. § 47 affattes således:

»§ 47. Et medlem af et socialt nævn kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.«

22. Kapitel 8 ophæves.

23. I § 50 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

24. I § 50 a, stk. 10, indsættes efter »§ 53, stk. 1«: »og stk. 3, 2. pkt.«.

25. I § 50 a indsættes som *stk. 11*:

»Stk. 11. Sager omfattet af § 53, stk. 3, 1. pkt., skal behandles i et møde efter stk. 5.«

§ 52. Velfærdsministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af velfærdsministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 5) De Samvirkende Invalideorganisationer

Stk. 2. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er fyldt 66 år,
- 2) der er medlem af et socialt nævn,
- 3) der tidligere i 2 perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen, eller
- 4) der er ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med socialt formål.

Beslutninger om at behandle nævnenes afgørelser og om at genoptage en sag

§ 57.

§ 57. Følgende beslutninger træffes af 1 ankechef:

- 1) Om en afgørelse, som et socialt nævn eller et beskæftigelsesankenævn har truffet, opfylder betingelserne i § 63 for at kunne blive behandlet af Ankestyrelsen. Beslutningen skal være truffet senest 14 dage efter, at Ankestyrelsen har modtaget sagen.
- 2) Om en tidligere afgjort sag skal genoptages.

26. I § 52, stk. 2, nr. 2, ændres »nævn,« til: »nævn, eller«.

27. I § 52, stk. 2, nr. 3, ændres », eller« til: ».«.

28. § 52, stk. 2, nr. 4, ophæves.

29. Efter § 53 indsættes:

»§ 54. Et medlem af Ankestyrelsen kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.«

30. Overskriften til § 57 affattes således:

»Beslutninger, der træffes af 1 ankechef.«

31. I § 57 indsættes som nr. 3:

- »3) Om klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service kan tillægges opsættende virkning, jf. § 72, stk. 4.«

§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2-5 og 7.

...

Stk. 3. Klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 76, stk. 2, stk. 3, nr. 1, i lov om social service, har opsættende virkning.

Stk. 4. Ankestyrelsen og det sociale nævn kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service opsættende virkning.

...

Stk. 6. Sager efter stk. 4 behandles i Ankestyrelsen efter § 57.

...

§ 77. Velfærdsministeriet og Beskæftigelsesministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunernes eller nævnenes afgørelser.

§ 79 a. Kommunalbestyrelsen behandler Ankestyrelsens og nævnenes undersøgelser af kommunens praksis på et møde.

§ 82. Kommunerne, regionerne, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som velfærdsministeren anmoder om.

§ 83. Kommunerne giver Velfærdsministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Stk. 2. Kommunerne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.

32. I § 72, stk. 3, ændres »§ 76, stk. 2, stk. 3, nr. 1« til: »§ 76, stk. 3, nr. 1«.

33. § 72, stk. 6, ophæves.
Stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.

34. I § 77 ændres »kommunernes« til: »kommunalbestyrelsernes«.

35. I § 79 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse som nævnt i stk. 1, kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til. Styrelsen eller nævnet kan fastsætte en frist for denne orientering.«

36. I § 82 og 83, stk. 1 og 2, ændres »Kommunerne« til: »Kommunalbestyrelserne«.

§ 82. Kommunerne, regionerne, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som velfærdsministeren anmoder om.

37. I § 82 ændres »regionerne« til »regionsrådene«.

§ 2

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008, som ændret ved § 10 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, § 15 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, § 9 i lov nr. 346 af 18. april 2007, § 1 i lov nr. 549 af 17. juni 2008, § 151 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 1346 af 19. december 2008 foretages følgende ændringer:

§ 56. Afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 1, 6 og 7, jf. § 52, stk. 1, kan træffes, selv om forældremyndighedens indehaver ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke. Afgørelse herom skal træffes i et møde i det personsagsudvalg, der efter § 17 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område varetager det pågældende sagsområde. I kommuner med magistratsordning træffes afgørelsen af vedkommende magistratsmedlem.

1. § 56, 2. og 3. pkt., ophæves.

§ 148....

Stk. 3. Under en anbringelse uden for hjemmet af et barn eller en ung skal kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges opholdskommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, sikre, at kommunen mindst én gang om året taler med barnet eller den unge under tilsynsbesøg på anbringelsesstedet.

2. I § 148, stk. 3, ændres »§ 9 a« til: »§§ 9 og 9 a«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 12 og 13, §§ 21, stk. 1, 45 og 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, 20 og 35, samt § 56 i lov om social service, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 3. § 3, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. april 2010.

§ 4

Stk. 1. § 33, stk. 4, og § 36, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15 og 16, har virkning for diæter vedrørende møder, der afholdes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. §§ 47 og 54 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21 og 29, har virkning før møder i sociale nævn og Ankestyrelsen, der berammes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 35, har virkning for Ankestyrelsens og nævnenes undersøgelser af kommunernes praksis, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Til lovforslag nr. L 117. Skriftlig fremsættelse (28. januar 2009)

Velfærdsministeren (Karen Jespersen) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service (Præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar, diæter, inhabilitet m.v.)
(Lovforslag nr. L 117).

Forslagets formål er at styrke borgernes retssikkerhed ved behandlingen af sager på det sociale område.

Lovforslaget indeholder tre hovedelementer.

For det første indeholder forslaget forskellige ændringer, der understreger og understøtter kommunalbestyrelsernes ansvar for behandlingen af sager på det sociale område. Lovforslaget indeholder forslag om:

Fremhævelse af kommunalbestyrelsens ansvar i lovens formålsbestemmelse.

Ophævelse af forbud mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område.

Præcisering af reglerne om kommunalbestyrelsernes behandling af praksisundersøgelser.

Præcisering af kommunalbestyrelsernes pligt

til at fastsætte frister for sagsbehandlingen på de forskellige områder.

For det andet foreslås det, at medlemmer af kommunale ældeerråd samt ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer af kommunale klageråd gives mulighed for at fraskrive sig modtagelsen af diæter for arbejdet i rådene, da dette kan have betydning for størrelsen af de pågældendes sociale ydelser.

For det tredje målrettes inhabilitetsreglerne for medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen. Inhabilitetsreglerne målrettes så medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen ikke kan deltage i sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende er ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen. Herved får bl.a. kommunalt ansatte på det sociale område mulighed for at blive udpeget som medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen og deltage i behandlingen af sager vedrørende andre kommuner end den kommune, de er ansat i.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.